ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ — ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
11
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1965

Η ΠΟΛΙΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΤΙΜΗΣΗ ΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΘΕΟΔ. ΤΡΙΑΝΤΗΝ

Συνεπληρώθησαν 50 ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Θεοδώρου Τριάντη, μεγάλου εὐεργέτου τῆς πόλεως, ἱδρυτοῦ τῆς ὁμωνύμου ἐπαγγελματικῆς σχολῆς, ἡ ὁποία τόσον πολὺ συμβάλλει εἰς τὴν τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἰς τὴν πρόοδον τῆς πόλεως.

Ὁ Θεόδ. Τριάντης εἶναι ἐκ τῶν πρώτης τάξεως εὐεργετῶν, λόγῳ τοῦ μεγέθους τῆς ἐληροδοτηθείσης περιουσίας, ἡ ὁποία σήμερον ἀνέρχεται εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια καὶ ἀποφέρει προσόδους ἐξασφαλιζούσας τὴν ἄνετον λειτουργίαν καὶ ἐξέλιξιν τῆς σχολῆς, διὰ τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασαν ἀληθῆ ἔκπληξιν οἱ τελευταίως ἐπισκεφθέντες τὰς Πάτρας καθηγηταὶ τῆς Ἐθναποστολικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ πανεπιστημίου μας.

Ἐν τούτοις, δὲν ἔχει τιμηθῆ δεόντως. Ἡ μορφή του εἰκονίζεται ἁπλῶς εἰς μίαν αἴθουσαν τῆς σχολῆς, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ στηθῆ εἰς τὸν περίβολον τῆς σχολῆς ὁ ἀνδριάς του. Τοῦτο δὲν θὰ ἦτο μόνον ἀπόδοσις ὀφειλομένης τιμῆς πρὸς τὸν μεγάλον εὐεργέτην, ἀλλὰ καὶ ἐκδήλωσις τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἡμῶν τῶν συγχρόνων Πατρινῶν, ἔτι δὲ χρήσιμος παρότρυνσις πρὸς τοὺς φλεγομένους ἀπὸ τὴν ἕξιν πηρέτησιν κοινωνικῶν σκοπῶν.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ θὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως τὴν ἀνάγκην ὅπως αἱ Πάτραι, καθὼς ἐτίμησαν ἤδη τὸν Μαραγκόπουλον καὶ τὰν Σκαγιόπουλον, τιμήσουν καὶ τὸν Τριάντην.

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΚΑΥΚΑΣΟΣ στὰ ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΧΑΖΙΑΣ

Τοῦ διδάκτορος ἱστορικῶν ἐπιστημῶν
ΒΙΑΝΟΡ ΠΑΤΣΟΥΛΙΑ

Ἡ Ἑλλάδα καὶ ὁ Καύκασος ἔχουν παλιοὺς δεσμοὺς ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ τὸν VII αἰῶνα π. Χ. Γιὰ τὴν πρώτη γνωριμία τῶν Ἑλλήνων μὲ τὰ παράλια τοῦ Καυκάσου μιλάει ὁ ἑλληνικὸς κόσμος σχετικὰ μὲ τοὺς ἀργοναύτες ποὺ ταξίδεψαν ὡς τὰ παράλια τῆς Κολχίδας.

Τὸ ἄθρο αὐτὸ γνωρίζει τοὺς Ἕλληνες ἀναγνῶστες μὲ ὡρισμένα ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα τῆς Ἀπχαζίας ποὺ εἶχε ἱστορικοὺς δεσμοὺς μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα πολιτισμοῦ ποὺ βρέθηκαν στὸ ἔδαφος τῆς σοβιετικῆς Ἀπχαζίας ἀναφέρονται στὴ λίθινη ἐποχή. Οἱ ἀρχαιολόγοι ἀνεκάλυψαν διάφορα πέτρινα ἐργαλεῖα τῆς πρώτης παλαιολιθικῆς ἐποχῆς καὶ τὰ λεγόμενα «ἐργαστήρια» (τόποι κατασκευῆς τῶν ἐργαλείων αὐτῶν).

Ἀπ' τὴ μεσολιθικὴ καὶ νεολιθικὴ ἐποχὴ ὑπάρχουν ὑπολείμματα, ὅπως, π. χ., τὰ σπήλαια Χουπιψπσάβα καὶ Κὲν—Μπογκάζ. Ἐδῶ ὑπῆρχαν σταθμοὶ τῆς μεσολιθικῆς περιόδου. Κοντὰ στὴν πόλη Γιντουάτ ἀνακαλύφθη ἡ σημαντικώτερη στὸν Καύκασο παροικία νεολιθικῆς ἐποχῆς. Ἐκεῖ συγκεντρώθηκαν περίπου 25.000 ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα.

Στὸν 6ον αἰῶνα π. Χ. στὶς παράλιες περιοχὲς τῆς Δυτικῆς Γεωργίας ἦρθαν οἱ Ἕλληνες ἀποικοι. Μιὰ ἀπ' τὶς μεγαλύτερες παροικίες τοῦ 5ου αἰῶνα π. Χ. ἦταν ἡ Διοσκούρια. Ἀργότερα χτίστηκαν ἀκόμη μερικὲς ἀρχαῖες πόλεις: Πίτιους, στὴ θέση τῆς σημερινῆς Πιτσούντα, Γίονος στὴ θέση τοῦ σύγχρονου Ὀσσαμτσίφ, Τρίγλυφος, στὴ θέση τῆς σημερινῆς Γάγρας καὶ ἄλλαι.

Τὸν 1ον αἰῶνα π. Χ. ἔρχονται ἐδῶ οἱ Ρωμαῖοι ἀποικιοκράτες, ποὺ πάνω στὰ ἐρείπια τῶν ἑλληνικῶν παροικιῶν ἔχτιζαν κάστρα καὶ ἄφηναν σ' αὐτὰ τὶς φρουρές τους.

Στὸ παρελθὸν ὡρισμένοι ἐπιστήμονες θεωροῦσαν, ὅτι ἡ ἀρχαία πόλις Διοσκούρια βρισκόταν 20 χιλιόμετρα νοτιώτερα τῆς Σουχούμης, στὴν περιοχὴ Σκούρτσα. Οἱ τελευταῖες ἀρχαιολογικὲς ἔρευνες ἔδειξαν ὅτι ἡ Διοσκούρια καὶ τὸ ρωμαϊκὸ φρούριο Σεβαστουπόλεως ποὺ χτίστηκε ἀργότερα πάνω στὰ ἐρείπια της, βρισκόταν στὴ θέση τῆς σημερινῆς Σουχούμης. Ὅμως μεγάλο μέρος ἀπ' τὰ ἐρείπια τῶν πόλεων αὐτῶν βρέθηκαν στὸν κόλπο τῆς Σουχούμης, ὕστερα ἀπ' τὶς ἔρευνες ποὺ ἔγιναν τὸ καλοκαίρι τοῦ 1962. Οἱ ἐρευνηταὶ ποὺ κατέβηκαν στὸ βυθὸ τοῦ κόλπου, κατάφεραν νὰ ἀνακαλύψουν καὶ νὰ φωτογραφήσουν τὰ ὑπολείμματα ἀρχαίων κτισμάτων.

Ἀνάμεσα στὰ μνημεῖα τῆς Σεβαστουπόλεως ποὺ διεσώθησαν, σοβαρώτατη θέση κατέχουν τὰ ὑπολείμματα τοῦ κάστρου τῆς Σουχούμης, γιὰ τὸ ὁποῖον γίνεται λόγος πρώτη φορὰ τὸν 2ον αἰῶνα ἀπὸ τὸν Ρωμαῖο ἱστορικὸ Φλάβιο Ἀριανό. Οἱ Σοβιετικοὶ ἐρευνηταὶ συγκέντρωσαν νέο ὑλικὸ σχετικὰ μὲ τὸν χρόνο οἰκοδομήσεώς του. Στὸ φρούριο βρέθηκε ἕνα τμῆμα τείχους 1—4 αἰῶνος μ. Χ., ὑπολείμματα μπάνιου, ὑδραγωγοῦ, φούρνου, ὅπου ἔψηναν εἴδη κεραμευτικῆς, καὶ μιὰ σειρὰ ἄλλα ἀντικείμενα ποὺ ἐπέτρεψαν νὰ διαπιστωθῆ ὅτι ἡ δημιουργία τοῦ φρουρίου Σεβαστουπόλεως ἀνάγεται στὸν 2—3 αἰῶνα μ. Χ., ἐνῶ ἡ βαθμιαία του ἐξαφάνιση— στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 4ου αἰῶνος ἢ ἀρχὲς τοῦ 5ου αἰῶνος.

Στὴν περίοδο τοῦ 5—6ου αἰ-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

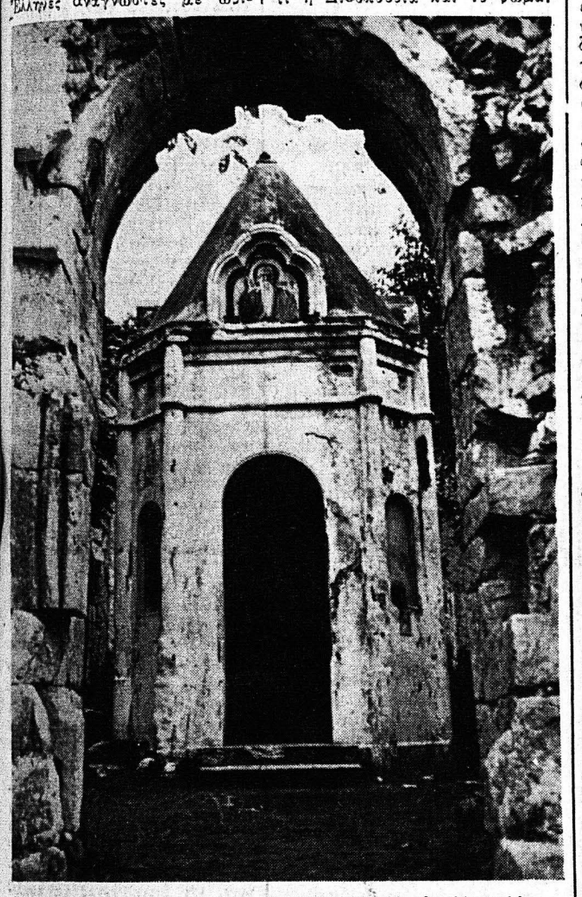

Χριστιανικὸς ναὸς τοῦ 6ου—8ου αἰῶνος εἰς τὴν Ἀπχαζίαν

Ὁ κ. Ἀνδρ. Γ. Παπανδρέου χαράσσει κατευθύνσεις οἰκονομικῆς πολιτικῆς

Διὰ ταχεῖαν ἀνάπτυξιν καὶ κοινωνικὴν δικαιοσύνην

Η ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΥΣ

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ΗΜΕΡΑΣ καὶ ἰδίως τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωήν, δημοσιεύομεν σήμερον περίληψιν τῆς βαρυσημάντου ὁμιλίας τοῦ κ. Ἀνδρέα Γ. Παπανδρέου πρὸς τοὺς οἰκονομολόγους — μέλη τοῦ συνεδρίου πτυχιούχων τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Κύριον θέμα τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Παπανδρέου ἦτο ἡ ἀνάλυσις γενικῶν τινων κατευθύνσεων οἰκονομικῆς πολιτικῆς πρὸς ἐξασφάλισιν ὑψηλῶν ρυθμῶν ἀναπτύξεως καὶ συγχρόνως βιωσίμου διαρθρώσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Πρὶν εἰσέλθῃ εἰς τὸ θέμα τοῦτο ὁ κ. Παπανδρέου ἔθιξεν τὸ πρόβλημα τῆς βραχυχρονίου οἰκονομικῆς πολιτικῆς τονίσας ὅτι ἔργον τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐξασφάλισις ἰσορροπίας μεταξὺ τῆς διευρυνομένης παραγωγικῆς δυναμικότητος τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ζητήσεως. Ἡ αὔξησις τῆς ζητήσεως πέραν τῶν παραγωγικῶν δυνατοτήτων τῆς οἰκονομίας δύναται νὰ προκαλέσῃ πληθωρισμόν. Ἀλλὰ καὶ ἡ μὴ προσαρμογὴ τῆς ζητήσεως πρὸς τὴν συνεχῶς διευρυνομένην παραγωγικὴν δυναμικότητα δὲν ἐξασφαλίζεται δυνάμενον νὰ ἐπιτευχθῆ ἀνώτατον ρυθμὸν αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος. Ὁ κ. Παπανδρέου ἀνέφερεν ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο, συνέδη εἰς μεγάλην ἔκτασιν κατὰ τὸ παρελθὸν λόγῳ τῆς ἀσκηθείσης πολιτικῆς συγκρατήσεως τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῆς καταναλωτικῆς δαπάνης τῶν κατωτέρων εἰσοδηματικῶν τάξεων. ἐτόνισεν δὲ ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων ὁμάδων τοῦ πληθυσμοῦ ἤσκησεν εὐνοϊκὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ κυρίως τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ταυτοχρόνως δὲ ἀνταποκρίθη εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀνάγκην ἀπαμβλύσεως τῶν σοβαρῶν ἀνισοτήτων εἰς τὴν διανομὴν τοῦ εἰσοδήματος.

Εἰσερχόμενος εἰς τὸ θέμα τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος ὁ κ. Παπανδρέου, ἀφοῦ ἀνέλυσε τὴν σημασίαν τοῦ προγράμματος διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὰς προϋποθέσεις τὰς ὁποίας πρέπει νὰ πληροῖ ἡ κατάρτισις αὐτοῦ, ἀτόνισε ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ὁ οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς ἐν Ἑλλάδι ἦτο κατ' οὐσίαν ἀγύπαρκτος, ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πενταετοῦς προγράμματος 1960—64 ἠκολούθησεν ἰδικήν της πορείαν ἀνεξάρτητον τῶν προβλέψεων καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ προγράμματος. Ὁ κ. Παπανδρέου ἀνέφερεν ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην σοβαρότητα τὸ πρόβλημα τοῦ προγραμματισμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Καὶ πρὸς τοῦτο τὸ ἔργον ἀπαραίτητος ἡ κατάρτισις ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῶν μεθόδων καὶ κριτηρίων ἑνὸς πενταετοῦς προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἀνταποκρινομένου εἰς τὰς σημερινὰς συνθήκας καὶ δυνατότητας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ἀκολούθως ὁ κ. Παπανδρέου διατύπωσεν ὡρισμένας σκέψεις ἐπὶ τῶν, ἐνδεικνυομένων προσαρμοστολισμῶν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως εἰς δύο στρατηγικὰς σημασίας τομεῖς: Τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν καὶ τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας.

Διὰ τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν ἀνέφερεν μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: Ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἀπαιτεῖ προσθέτους εἰσαγωγὰς κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν καὶ πρωτων ὑλῶν, ἡ δὲ αὔξησις τῶν εἰσοδημάτων ὁδηγεῖ εἰς προσθέτους εἰσαγωγὰς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν. Ὡρισμένοι κύκλοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἀνάλογος ταχεῖα αὔξησις τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων τῆς χώρας, μόνη δυνατὴ διέξοδος εἶναι ἡ ἐπιβράδυνσις τοῦ ρυθμοῦ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως δι' ἐφαρμογῆς ἀντιπληθωρικῆς πολιτικῆς. Ἡ ἄποψις αὕτη δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ διότι ἡ διατήρησις ἰσορροπίας τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν εἰς βάρος τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως δὲν ἀποτελεῖ ἱκανοποιητικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος. Τὸ πρόβλημα τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, τουλάχιστον κατὰ τὰ ἀμέσως προσεχῆ ἔτη, θὰ πρέπει νὰ εὕρῃ τὴν λύσιν του, ὄχι διὰ τῆς ἐπιβραδύνσεως τοῦ ρυθμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπιδιώξεως τοιαύτης μορφῆς ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἡ ὁποία, ἐφ' ὅσον θὰ συνεπληροῦτο καὶ διὰ καταλλήλου νομισματικῆς, πιστωτικῆς καὶ κυρίως δημοσιονομικῆς πολιτικῆς, θὰ περιώριζε τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας εἰς προσθέτους εἰσαγωγὰς ἐντὸς τῶν δυνατοτήτων αὐξήσεως τῶν συναλλαγματικῶν της πόρων. Ἑπομένως, κατὰ τὸν προγραμματισμὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ ἐκμετάλλευσις ὑφισταμένων δυνατοτήτων ὑποκαταστάσεως εἰσαγωγῶν δι' ἐγχωρίου παραγωγῆς, πρὸς τὸν σκοπὸν ἵνα ἐπιβραδυνθῆ ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τῶν πληρωμῶν δι' εἰσαγωγάς καὶ δημιουργηθοῦν οὕτω περιθώρια διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως. Ὁ κ. Παπανδρέου ἀνέφερεν ἐνδεικτικῶς ὅτι πεθιθώρια ὑποκαταστάσεως τῶν εἰσαγωγῶν ὑφίστανται εἰς ὡρισμένα βασικὰ τρόφιμα εἰς βασικὰς πρώτας ὕλας δι' ἀξιοποιήσεως τῶν διαθεσίμων φυσικῶν πόρων τῆς χώρας, ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν πολλῶν εἰσαγομένων ἡμικατεργασμένων προϊόντων. Ἐτόνισεν ἐν τούτοις ὅτι μακροχρόνιος εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐξιδείκευσις καὶ ὁ ἐξαγωγικὸς προσανατολισμὸν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν πολιτικὴν βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ὁ κ. Παπανδρέου ἀνέφερεν ὅτι ἡδη σικωτέρα ὑποδομὴ διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν ἀποτελεῖ ἡ ὕπαρξις ἱκανῶν ἐπιχειρηματικῶν στελεχῶν καὶ τεχνικῶς μορφωμένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἔδωσεν ἀπόλυτον προτεραιότητα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ βελτίωσιν τῆς ποιοτικῆς στάθμης τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος Ἐν συνεχείᾳ, ἀνέφερεν ὅτι ἡ πολιτικὴ κινήτρων καὶ τὰ ἔργα ὑποδομῆς δὲν ἀπέδωσαν εἰς τὸ παρελθὸν διότι μεταξὺ ἄλλων δὲν συνεδυάσθησαν μὲ τὴν ἀνάπτυξιν βιομηχανικῶν ζωνῶν εἰς ὡρισμένας περιοχὰς τῆς χώρας. Εἰς τὰς βιομηχανικὰς ζώνας θὰ πρέπει τὸ δημόσιον νὰ συγκεντρώσῃ τὴν ἐπενδυτικήν του δραστηριότητα εἰς ἔργα ὑποδομῆς τὰ δὲ κίνητρα θὰ πρέπει νὰ ἔχουν ὡς κύριον ἄν ὄχι μονοδικὸν στόχον τὴν δραστηριοποίησιν τῆς ἐπενδυτικῆς πρωτοβουλίας εἰς ὡρισμένους βιομηχανικοὺς κλάδους ἐντὸς τῶν βιομηχανικῶν ζωνῶν. Διὰ τὰ κίνητρα ἀνέφερεν εἰδικώτερον, ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ παρέχωνται ἀφοῦ προηγουμένως σταθμίζεται ἐπισταμένως ἡ ἀποτελεσματικότης αὐτῶν δεδομένου ὅτι ταῦτα συνεπάγονται μεγάλον δημοσιονομικὸν κόστος κα σοβαρὰς ἀποκλίσεις ἐκ τῶν γενικῶς παραδεδεγμένων ἀρχῶν περὶ φιλοσοφικῆς ἰσότητος. Μόνον οὕτω, θὰ ἀποφευχθῆ ὁ κίνδυνος, τὰ κίνητρανὰ καταστοῦν χαριστικαὶ παροχαί. Πέραν τῶν ἀνωτέρω ὁ κ. Παπανδρέου, ἀνέφερεν ὅτι διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἄρσις τῶν ὑφισταμένων ἐμποδίων καὶ γενικώτερον ἡ ἐφαρμογὴ καταλλήλου πολιτικῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀνταγωνιστικῶν συνθηκῶν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς ἐπίτευξιν ὀρθολογικωτέρας κεφαλαιακῆς διαρθρώσεως τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Τέλος, ὁ κ. Παπανδρέου, ἐτόνισε ὅτι, ἐὰν παρὰ τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς πολιτικῆς ὡς ἡ ἀνωτέρω ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἐξακολουθήσῃ δεικνύουσα δισταχτικὰ κάτηται εἰς τὴν ἀναληψιν ἐπενδυτικῆς δραστηριότητος εἰς ὡρισμένους τομεῖς βασικῆς σημασίας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἡ Τράπεζα Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως θὰ πρέπει νὰ κινητοποιηθῆ δραστηρίως διὰ τὴν ἵδρυσιν βιομηχανικῶν μονάδων τὰς ὁποίας οἱ ἰδιῶται δὲν δύνανται ἢ δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἀναλάβουν. Εἶναι μάλιστα σκόπιμον, ἄπως, εἰς πολλὰς περιπτώσεις κριτήριον τῆς ἐπενδυτικῆς δραστηριότητος τῆς ΕΤΒΑ, ἀποτελεῖ οὐχὶ τὸ καθαρὸν ἰδιωτικὸν —οἰκονομικὸν ὄφελος ἀλλὰ ἡ συμβολὴ τῆς ἐπενδύσεως εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος τῆς οἰκονομίας.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Παπανδρέου ἐγένετο συζήτησις, τὸ σπουδαιότερον σημεῖον τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὅτι ὁ κ. Στρατῆς Ἀνδρεάδης, ὡς πρύτανις τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς, ἐδήλωσεν ὅτι πρώτην φορὰν ἤκουσεν ἔκθεσιν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας, τόσον σαφῆ, τόσον βαθεῖαν, τόσον λογικὴν καὶ μὲ ἀπόψεις ἀπολύτως ἐφαρμοστέας. Ἐδήλωσεν ὅτι χαίρει ἐξαιρετικὰ διὰ τοῦτο, διότι ἡ χαασσομένη ἀπὸ τὸν κ Ἀνδρέαν Γ. Παπανδρέου οἰκονομικὴ πολιτικὴ δύναται, πράγματι, νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἕνα καλύτερον μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

Η ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΑΣΥΛΛΗΠΤΟΝ ΕΙΣ ΕΚΤΑΣΙΝ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

ΜΕΡΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ ἀνθρωπότης θέλει νὰ ἐλπίζῃ πῶς εἰς ἕνα σύντομον χρονικὸν διάστημα ἕνα ταξίδι εἰς τὸν χῶρον τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος θὰ εἶναι κάτι τὸ πραγματοποιήσιμον. Ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὸς ὁ ἡλιακὸς κόσμος;

Δύο εἴδη πλανητῶν περιφέρονται περὶ τὸν ἥλιον, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 150 ἑκατομμυρίων χιλομέτρων ἀπὸ τὴν γῆν. Ἡ πρώτη ὁμὰς ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρούς μὲ μεγάλη πυκνότητα ἀλληθινὰς σφαίρας ἀπὸ σίδηρον ἢ πετρώματα πλανήτας, οἱ ὁποῖοι ὀνομάζονται Ἑρμῆς, Ἀφροδίτη, Γῆ, Ἄρης, Ἡ δευτέρα ὁμὰς ἀποτελεῖται ἀπὸ γίγαντας. Αὐτοὶ εὑρίσκονται μακρύτερον ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἔχουν βαπτισθῆ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Διός, τοῦ Κρόνου, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοῦ Ποσειδῶνος. Δυαμορφούμενοι γύρω ἀπὸ ἕνα πυκνόταπο πυρῆνα, διαθέτοντες μόλις τὴν πυκνότητα τοῦ ὕδατος, κυριολεκτικῶς περιβάλλονται ἀπὸ ὠκεανοὺς ἀερίων μεθανίου καὶ ἀμμωνίας. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ τοῦ κόσμου εἶναι ἡ περισσότερον γνωστή.

Μερικοὶ ἀριθμοὶ καθορίζουν τὴν ἔκτασιν τοῦ μικροῦ ἡλιακοῦ κόσμου. Μὲ τὴν ταχύτητα τῶν 300.000 χιλιομέτρων τὸ δευτερόλεπτον ἀρκοῦν μόνον 8 λεπτὰ διὰ νὰ φθάσῃ ἕως τὴν γῆν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἐνῶ διὰ τὸν Ποσειδῶνα χρειάζονται 4 ὧρες καὶ 5 διὰ τὸν Πλούτωνα, ὁ ἀποῖος εὑρίσκεται εἰς τὸ ἀπώτατον ἄκρον τοῦ πλανητικοῦ συστήματος.

Μετὰ ἀπὸ τὸν πρῶτον αὐτὸν σταθμόν, δύνανται κανεὶς νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω. Ὁ πλησιέστερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἥλιος εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων ἐτῶν φωτὸς ἀπὸ τὸν ἥλιον. Σημειωτέον πῶς ἕνα ἔτος φωτὸς εἶναι τὸ Ἄλφα τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Κενταύρου ὁ ὁποῖος εἶναι ὁρατὸς μόνον ἀπὸ τὸν νότιον πόλον. Ὡστόσον αὐτὴ ἡ ἄβυσσος, ἡ ὁποία χωρίζει τὸν ἥλιον τοῦ Κενταύρου ἀπὸ τὸν ἰδικόν μας ἥλιον δὲν εἶναι κάτι τὸ μοναδικὸν καὶ ἐξαιφετικόν. Ἀντιθέτως ἡ ἀπόστασις αὐτὴ, εἶναι ἀπὸ τὰς συνηθεστέρας. Δύο ἐνδιάμεσοι ἀστέρες δύνανται νὰ ἐκφρασθοῦν συμβολικῶς μὲ δύο μολυβένους κόκκους μὲ διάμετρον ἑνὸς χιλιοστοῦ ποὺ μεταξὺ των ὑπάρχει ἕνα κενὸ ἀπὸ σαράντα χιλιόμετρα. Τὰ πέντε ἔτη φωτὸς ἀποτελοῦν τὴν συγκεντρωμένην ἀπόστασιν τῶν ἀστέρων εἰς αὐτὴν τὴν περιοχὴν τοῦ Γαλαξία, ποὺ εἰς τὴν πραγματικότητα εἶναι μία ἄποψις τοῦ σπειροειδοῦς Γαλαξία καὶ ποὺ ἡ Γῆ κατέχει ἕνα ἐλαχιστότατον τμῆμα εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ. Παρατηροῦντες αὐτόν, ὅπως θὰ ἔλεγε κανεὶς ἐγκαρσίως, τὸν παρουσιάζει ὡς μιὰν λευκὰ ζουσαν αὐλακιά, ποὺ περιέχει μυριάδας ἀστέρων.

Διὰ νὰ ἀντιληφθῆ κανεὶς τὴν ἀπόστασιν, ἡ ὁποία χωρίζει τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὸν πλησιέστερον ἀστέρα, φθάνει νὰ τὴν συγκρίνῃ μὲ τὰ πλέον ταχύτερα ἀεροπλάνα. Ἂν φαντασθῆ κανεὶς ἕνα ἀεροπλάνον ποὺ τρέχει μὲ ὑπερδιπλασίαν ταχύτητα ἀπὸ τὴν ταχύτητα τοῦ ἤχου, τότε τὸ ἀεροπλάνο αὐτὸ διὰ νὰ μεταφέρῃ τοὺς ἐπιβάτας του εἰς τὸ Ἄλφα τοῦ Κενταύρου θὰ ἔφθανε ὕστερα ἀπὸ 15.000 αἰῶνας. Καὶ νὰ φαντασθῆ κανεὶς, πῶς ἀπὸ τότε ποὺ ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς παρῆλθαν μόνον 20 αἰῶνες.

Οἱ ἀστέρες, οἱ ὁποῖοι ὑπολογίζονται εἰς ἑκατὸν δισεκατομμύρια εἰς τὸν Γαλαξίαν, δὲν εἶναι φυσικὰ ἀπειράριθμοι. Αὐτὴ ἡ ἀστρικὴ συνάθροισις δίδει κάποτε τὴν ἐντύπωσιν ἑνὸς ἀστρικοῦ δάσους, τοῦ ὁποίου τὸ κέντρον ἀπέχον 2.700 ἔτη φωτὸς ἀπὸ τὸν ἥλιον τὸν ἰδικόν μας, εὑρίσκεται πλησιέστερον πρὸς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Τοξότου, Ἤδη, ὅμως, εἰς ἀπόστασιν 1.300 ἐτῶν φωτὸς ἀπὸ τὴν Γῆν διαβλέπει κανεὶς τὴν παρυφήν, διότι ἡ ἀνθωπότης ζῆ εἰς τὸν γαλαξιακὸν περίβολον. Μακρύτερον, εἰς ἀπόστασιν 10.000 ἐτῶν φωτός, διασκορπίζονται σμήνη ἀστέρων, τὰ ὁποῖα ὀνομαζόμενα καὶ σφαιρικὰ σμήνη, ποὺ μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς περιπλανῶνται εἰς ἀπόστασιν 500.000 ἐτῶν φωτός, ὡς φρουροὶ εἰς τὰς σκοπιὰς τῆς ἀπεράντου ἀστοικῆς μητροπόλεως. Τὰ σμήνη αὐτὰ εἶναι ὁμάδες ἀστέρων ποὺ χωρίζονται ἀπὸ ἀποστάσεις 10 ἕως 100 ἐτῶν φωτός. Ἄλλα σμήνη περιέχουν ἑκατοντάδες χιλιάδων ἀστέρων. Καὶ εἶναι

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΩΡΤΑΣΘΗ Η 25ΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ κ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Τ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

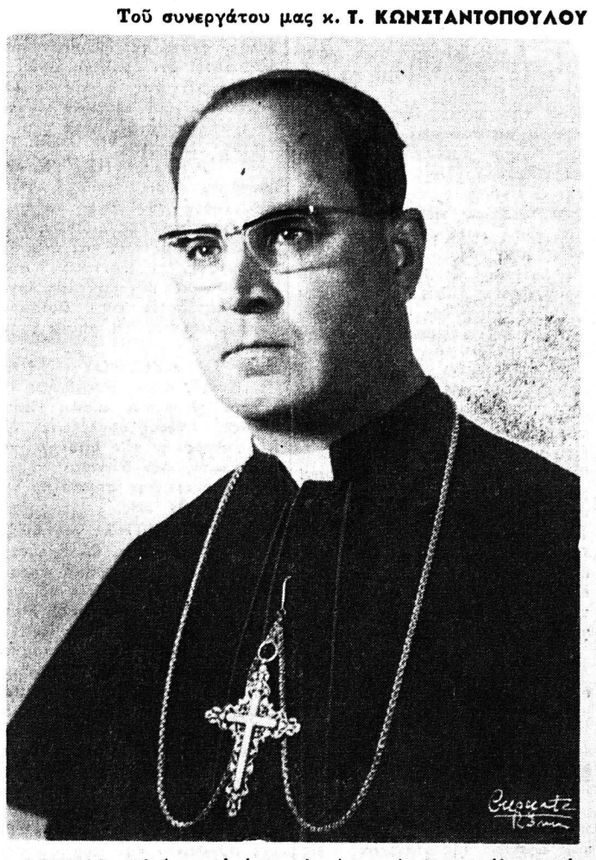

ΑΘΗΝΑΙ. Κλείνουν ἐφέτος 25 χρόνια ἀπὸ τῆς χειροτονίας εἰς ἱερέα τοῦ σεβασμιωτάτου Καθολικοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ μέλους τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Βατικανοῦ «ἐπὶ τῆς ποιμάνσεως τῶν ἐπισκοπῶν» κ. Βενεδίκτου Πρίντεζη. Καὶ ἡ ἐπέτειος αὐτὴ ἑωρτάσθη διὰ πανηγυρικῆς λειτουργίας εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῶν Καθολικῶν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη καὶ τηλεγράφημα τοῦ Πάπα Παύλου ΣΤ', ὅστις συνέχαιρε τὸν ἑορτάζοντα, τὸν ηὐλόγει καὶ τοῦ παρέιχε τὴν ἄδειαν «χαρηγεῖν ἅπαξ τὴν Παπικὴν εὐλογίαν εἰς τὸ ἐκκλησίασμα, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Δικαίου ὁριζόμενα».

Ὡραίαν ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ἡ πολυμελὴς μικτὴ χορωδία τοῦ ναοῦ, ἡ ὁποία, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πατρινοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ